

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ

Csíki április

„Tájvers” Molnár Vilmosnak

*Hideg, szürke, fekete:
április végén a kertem
ilyesmivel van tele.*

*Ki csinálja ezt velem?
Minden olyan vértelen,
hogy csak úgy ráz a hideg...
Még csak reggel fél kilenc van,
de minden csupa ideg.*

*Február is szürke volt,
március is szürke volt,
de ilyen még sose volt.
Ilyenkor kell írni, nemde?,
hogy a Nap: „Mint hullafolt...”*

*Ki intézte el nekem,
hogy a kertem jégverem?
Nincsen benne semmi zöld
– persze, azért lehet tudni,
hogy csak tetszhalott a föld.*

*Holnap hólé lepi el,
aztán fény, s még ami kell,
de hogy mikor lesz tavasz?...
Pedig ráférne a kertre
holmi selymes ragtapasz...*

*Hideg-szürke-fekete:
kertem ezzel van tele...
S hogyha mindegy alapon,
ahogy egy „tájvers”-ben illik,
fordítanék a lapon?*

*Mert én vagyok a hibás:
nem csinálok semmi mást,
csak hülyítem magamat...
Nem csoda, hogy ezúttal egy
kert a királyáldozat...*

Vej Lo-te kínai költő verseiből. Átiratok

BL-nek és KAF-nek

1. (Mossa kezeit)

*Ha tudtam volna, amit most tudok:
hogy itt ma minden a ti gondotok;
ha tudtam volna, hogy reggel mi lesz,
nem imádkoztam volna senkihez.*

2. (A Bibliát idézi)

*Hat évig épült. Kész van az akol.
Marad utánam valaki, ha én...?
Mint az olajfa megrázásakor
két-három bogyó az ágak hegyén.**

* Ésa. 17,6

3. (A pálma)

*A könnyezőpálma az ablakomnál
egy éve, hogy az íróasztalon áll.
Mit akarhattam, mikor odatettem?
Nem írok. Ő majd könnyezik helyettem.*

4. („Irodalom”)

*„S velem mi lesz?” – az idióta, balfasz
lírai én idegesen fogalmaz.
Talán attól fél, hogy a pillanatnyi
négy sorosokból éppen ő marad ki.*

5. (A nagyapjáról)

*A nagyapám erdővel, vadvizekkel...
Ilyen sokáig vajon miért maradt el?
Kedvenc könyvemben ő a kedvenc oldal,
s ma este be kell érnem egy halottal.*

6. (A boldogságról)

*Szokás szerint megint itt van a reggel.
És tényleg olyan egyszerű, ha felkel
a nap, hogy szinte mindegy, hogy a kávé
közben beugrik: minden a halálé.*